

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 52Ek/3891/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121544847
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121544847.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XXX/X, XXX XX D., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Ondrej Lučivjanský, s.r.o., so sídlom Štúrova 19, 040 01 Košice, IČO: 56 272 464, proti povinnému: JFK Development, s.r.o., IČO: 36753882, so sídlom Dopravná 12, 040 13 Košice, o vymoženie 60.000 EUR s prísl. , vedenej u súdneho exekútora JUDr. Atila Ádám, so sídlom Čajakova 5, 040 01 Košice, ktorý ju vedie pod sp. zn. 269EX 1215/21, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/3891/2021 zo dňa 30.05.2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/3891/2021 zo dňa 30.05.2023 **z a m i e t a** .

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/3891/2021 zo dňa 30.05.2023 **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 18.11.2021 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 60000 EUR s prísl. na základe exekučného titulu - Platobného rozkazu Okresného súdu Košice I. sp. zn. 29Cb/156/2015 zo dňa 16.06.2015. Poverením zo dňa 21.12.2021 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Atila Ádám, so sídlom Čajakova 5, 040 01 Košice, ktorý ju vedie pod sp. zn. EX 269EX 1215/21.

2. Povinný podal u súdneho exekútora dňa 19.01.2022 návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku a sú tu taktiež skutočností, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný návrh na zastavenie exekúcie odôvodňuje nasledujúcimi skutočnosťami: Konateľka a spoločníčka JFK Development, s.r.o. B. C., od roku 2015 svojím konaním dlhodobo úmyselne a cielene poškodzuje JFK Development, s.r.o. a koná v rozpore so záujmami JFK Development, s.r.o. a spoločníka Ing. Jaroslava Lžičača. B. C. nezákonným spôsobom, za právnej pomoci a aktívnej účasti advokáta JUDr. Ondreja Lučivjanského, predala (vyviedla) v mesiaci august 2015 všetok nehnuteľný majetok z JFK Development, s.r.o. Žalobami zo dňa 27.08.2015 podanými na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn.: 15C/989/2015 a sp. zn.: 16C/989/2015 o určení vlastníctva zo strany konateľa a spoločníka JFK Development, s.r.o. A. E. F. a následnými rozsudkami sa podarilo vrátiť nezákonne vyvedený nehnuteľný majetok späť do JFK Development, s.r.o. V predmetných žalobách bolo B. C. označená ako strana sporu - odporca v 2. rade. B. C., konateľka a spoločníčka JFK Development, s.r.o., podala dňa 02.06.2015, v zastúpení advokátom JUDr. Ondrejom Lučivjanským a bez vedomia konateľa a spoločníka JFK Development, s.r.o. A. E. F. návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Košice I proti spoločnosti JFK Development, s.r.o. Okresný súd Košice I dňa 16.06.2015 pod č. k.: 29Cb/156/2015 - 17 vydal platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.07.2015. Súd rozhodol predmetným platobným rozkazom iba na základe skutočností tvrdených a preukázaných B. C.. Právoplatný platobný

rozkaz vydaný Okresným súdom Košice I pod č. k.: 29Cb/156/2015 - 17 B. C. následne účelovo a cielene použila v procese nezákonného predaja nehnuteľného majetku JFK Development, s.r.o. K vydanému platobnému rozkazu JFK Development, s.r.o. nemohol podať na súde opravný prostriedok v stanovenej lehote 15 dní od doručenia, a to odpor proti platobnému rozkazu, pretože konateľ a spoločník JFK Development, s.r.o. A. E. F. nemal žiadnu vedomosť o podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu zo strany B. C., nakoľko v tom čase nemal a stále, od roku 2015, nemá prístup do sídla spoločnosti JFK Development, s.r.o. a aj z dôvodu, že B. C. ho úmyselne a cielene o podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu proti JFK Development, s.r.o. neinformovala. B. C. znemožnila, formou písomného príkazu, vstup konateľa a spoločníka JFK Development, s.r.o. A. E. F. do sídla JFK Development, s.r.o., a to odo dňa 16.06.2015, kedy bol Okresným súdom Košice I dňa 16.06.2015 pod č. k. 29Cb/156/2015 - 17 vydaný platobný rozkaz. Sídlo JFK Development, s.r.o. sa nachádza v priestoroch spoločnosti KS REALITY s.r.o. v ktorej je B. C. jediný konateľ a spoločník. O existencii platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Košice I pod č. k. 29Cb/156/2015 - 17, zo dňa 16.06.2015 sa konateľ a spoločník JFK Development, s.r.o. A. E. F. dozvedel z nazretia do vyšetrovacieho spisu na základe Záznamu o nazretí do vyšetrovacieho spisu zo dňa 09.05.2018, ktorého súčasťou boli listinné dôkazy, ktoré boli založené do vyšetrovacieho spisu a ktoré boli získané v elektronickej forme zo zaistenej výpočtovej techniky pri vykonanej domovej prehliadke B. C. a prehliadke iných priestorov a pozemkov a to sídla JFK Development, s.r.o. v rámci trestného konania ČVS:KRP-149/2-VYS-KE-2017. V zákonnej lehote JFK Development, s.r.o., v zastúpení konateľom a spoločníkom Ing. Jaroslavom Lžičařom, podal dňa 06.07.2018 žalobu na obnovu konania na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.: 31Cb/59/2018 vo veci vydaného platobného rozkazu Okresným súdom Košice I, č. k. 29Cb/156/2015 - 17, zo dňa 16.06.2015 v ktorej navrhuje konajúcemu súdu, aby rozhodol rozsudkom o povolení obnovy konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.: 29Cb/156/2015, pričom následne po právoplatnom rozhodnutí súdu o povolení obnovy konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn.: 29Cb/156/2015 JFK Development, s.r.o. navrhuje žalobu v pôvodnom konaní zamietnuť v celom rozsahu. Ďalšou veľmi podstatnou skutočnosťou je fakt, že B. C. nie je oprávnená z exekučného konania 269EX 1215/21-5-AZ, ktorého exekučným titulom je vydaný platobný rozkaz Okresným súdom Košice I pod č. k.: 29Cb/156/2015 - 17 zo dňa 16.06.2015 proti spoločnosti JFK Development, s.r.o. B. C. dňa 30.07.2015 postúpila pohľadávku voči JFK Development, s.r.o. vyplývajúcu z platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Košice I dňa 16.06.2015, pod č. k.: 29Cb/156/2015 - 17 na spoločnosť RIUREST, s.r.o., ktorej jediným konateľom a spoločníkom je E. G. F., ktorý B. C. zastupuje v pozícii advokáta v exekučnom konaní 269EX 1215/21-5-AZ. Následne postupca RIUREST, s.r.o., hneď o dva dni, postúpil dňa 01.08.2015 pohľadávku voči JFK Development, s.r.o. vyplývajúcu z platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Košice I dňa 16.06.2015 pod č. k.: 29Cb/156/2015 - 17 na postupníka STAVA IPS, s.r.o., na ktorú sa viaže aj Dohoda o odplate za postúpenú pohľadávku zo dňa 01.08.2015. Dňa 14.08.2015 spoločnosť STAVA IPS, s.r.o. v zastúpení konateľom Ing. Petrom Szekérom v písomnej forme oznámila JFK Development, s.r.o., že spoločnosť STAVA IPS, s.r.o. nadobudla zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 01.08.2015 od postupcu RIUREST, s.r.o. pohľadávku a že pohľadávka, ktorá je predmetom postúpenia, vyplýva z platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Košice I, pod č. k.: 29Cb/156/2015 - 17 zo dňa 16.06.2015, ktorá sa stala právoplatnou 07.07.2015. Súčasne je v oznámení konštatované, že pohľadávka vyplývajúca z kúpnej zmluvy zo dňa 11.08.2015 uzatvorenej medzi predávajúcim JFK Development, s.r.o. a kupujúcim STAVA IPS, s.r.o. sa kryje s pohľadávkou vyplývajúcou z postúpenia zo dňa 01.08.2015 na spoločnosť STAVA IPS, s.r.o. postupcom RIUREST, s.r.o. a preto v súlade s § 580 Občianskeho zákonníka započítava tieto vzájomne kryjúce sa pohľadávky. Z vyššie uvedené je zrejme a nespochybniteľné, že vydaným platobným rozkazom Okresným súdom Košice I pod č. k.: 29Cb/156/2015 - 17 B. C. získala pohľadávku voči JFK Development, s.r.o., ktorú cielene použila k účelovému vzájomnému zápočtu so spoločnosťou STAVA IPS, s.r.o. v procese nezákonného predaja (vyvedenia) nehnuteľného majetku JFK Development, s.r.o. Taktiež je z vyššie uvedeného zrejme, že B. C. nebola oprávnená, v zastúpení advokátom JUDr. Ondrejom Lučivjanským, podať na príslušnom súde Návrh na vykonanie exekúcie a týmto konaním naďalej pokračuje v protizákonnom konaní dlhodobo poškodzujúcim JFK Development, s.r.o. Konanie B. C. súvisiace s podaným návrhom na vykonanie exekúcie na príslušnom súde má znaky trestnej činnosti. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a uvedených odôvodnení návrhu na zastavenie exekúcie a taktiež predloženej dôkazovej dokumentácie, povinný podáva návrh na zastavenie exekúcie v exekučnom konaní 269EX 1215/21-5-AZ v zmysle § 61k ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a navrhuje, aby exekúcia v exekučnom konaní 269EX 1215/21-5-AZ bola zastavená na základe § 61k ods. 1 písm. a) a písm. d) Exekučného poriadku.

3. Uznesením sp. zn. 52Ek/3891/2021 zo dňa 30.05.2023 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že oprávnená vo svojom vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie namieta neplatnosť právneho úkonu - podanie návrhu povinného na zastavenie exekúcie a to z dôvodu, že podľa zápisu v Obchodnom registri vedenom Okresným súdom Košice I, vzťahujúcim sa k povinnému - spoločnosti JFK Development, s.r.o. koná povinný tým spôsobom, že „Písomnosti zakladajúce práva a povinnosti spoločnosti podpisujú a za spoločnosť konajú vždy aspoň dvaja konatelia spoločne a to tak, že ku písanému alebo tlačnému názvu spoločnosti pripoja svoj vlastnoručný podpis. Nakoľko uvedený Návrh na zastavenie exekúcie bol podaný a elektronicky podpísaný len jedným konateľom - A. F. nie je možné považovať tento Návrh za platný právny úkon a preto na neho ani nie je možné prihliadať.“ Súd v tejto súvislosti uviedol, že podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Z uvedeného tak vyplýva, že druhá konateľka povinného a oprávnená v exekučnom konaní, A. B. C., by ani nebola oprávnená konať v mene povinného v exekučnom konaní proti sebe ako fyzickej osobe a preto súd dospel k záveru, že na podanie návrhu na zastavenie exekúcie postačí, ak je podpísaný A. E. F., ako ďalším konateľom povinného, keďže spoločné konanie oboch konateľov spôsobom ako je to zapísané v obchodnom registri, je zo zákona priamo vylúčené, keďže fyzická osoba, ktorá je štatutárnym orgánom právnickej osoby - podnikateľa nemá právo konať za právnickú osobu - podnikateľa v spore, ktorý s ňou vedie. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie navrhol zastaviť exekúcie z dôvodu, že sa domnieva, že oprávnená nie je aktívne legitimovaná na podanie návrhu na vykonanie exekúcie pre existenciu postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu na iné subjekty. K námietke súd uviedol, že preskúmaním návrhu na zastavenie exekúcie a všetkých príloh dospel k záveru, že oprávnená je v predmetnom exekučnom konaní oprávnená na základe exekučného titulu a to z dôvodu, že dňa 15.07.2021 došlo k Dohode o odstúpení od Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.07.2015 a od Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.08.2015, z ktorej obsahu je zrejmé, že odo dňa 15.07.2021 sa povinná opätovne stala majiteľkou pohľadávky vo výške 60.000 eur s prísl., ktorá vyplýva z exekučného titulu. K uvedenej Dohode o odstúpení od Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.07.2015 a od Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.08.2015 došlo potom, ako bolo rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 11.09.2019, sp. zn. 15C/989/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9Co/46/2020 zo dňa 05.05.2021 určené, že povinný je vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy medzi dlžníkom (JFK Development, s.r.o.) ako predávajúcim a postupníkom (spoločnosťou STAVA IPS, s.r.o.) ako kupujúcim a ktorá kúpna cena bola predmetom faktúry dlžníka č. 150500003 zo dňa 13.08.2015 splatnej dňa 27.08.2015, čím došlo k navráteniu do pôvodného stavu a obnoveniu pohľadávky voči povinnému priznanej exekučným titulom. Zmluvné strany sa dohodli na odstúpení od Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.07.2015 a od Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 01.08.2015. Dňom vrátenia pohľadávky Postupník (STAVA IPS, s.r.o.) prestáva byť veriteľom dlžníka (JFK Development, s.r.o.) titulom postúpenej pohľadávky a Postupca č.1 A. B. C. sa opätovne stáva veriteľom tejto pohľadávky voči Dlžníkovi. Exekučný súd prihliadne na započítanie pohľadávok najmä vtedy, ak ide o nesporné prípady, keď dohoda o započítaní je v konaní preukázaná s dostatočnou istotou a bez akýchkoľvek pochybností. Preto sa v súvislosti s posudzovaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu zániku pohľadávky započítaním kladú vyššie nároky na povinného pri preukazovaní splnenia hmotnoprávných podmienok započítania a to bez potreby osobitne náročného dokazovania zo strany exekučného súdu, ktorý v exekučnom konaní nemá vytvorený priestor na vykonanie rozsiahleho dokazovania. Exekučný súd preto neprihliadne na započítanie nejudikovanej pohľadávky v tých prípadoch, ak by bez potreby vykonania takéhoto dokazovania mal bez akýchkoľvek pochybností prijať záver, že nejudikovaná pohľadávka povinného je spôsobilá na započítanie v dôsledku čoho pohľadávka oprávneného, ktorá je vymáhaná v exekučnom konaní, zanikla. Pre úplnosť súd dodal, že pokiaľ sa uskutoční zápočet, na ktorý exekučný súd z procesného hľadiska neprihliadne, povinný má možnosť si uplatňovať v osobitnom súdnom konaní nárok na vydanie toho, o čo sa oprávnený nedôvodne obohatil. Exekučný súd venoval vo svojom rozhodnutí osobitnú pozornosť relevantnej námietke povinného, a to námietke, že exekučný titul mu nebol účinne doručený. Z uznesenia Okresného súdu Košice I. sp. zn. 31Cb/59/2018 zo dňa 28.06.2022, ktorým súd odmietol žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I. pod sp.zn. 29Cb/59/2015 (v čl. 16) súd považoval za preukázané, že „z vykonaného dokazovania za účelom splnenia úlohy - posúdenie, či platobný rozkaz vydaný v konaní 29Cb/156/2015 bol žalovanému riadne doručený, súd má nepochybne preukázané, že v konaní 29Cb/156/2015 súd v súlade s citovanými zákonnými procesnými ustanoveniami (zákon OSP) vydal platobný rozkaz, ktorý doručoval právnickej osobe (žalovanému) do

vlastných rúk na adresu jeho sídla zistenú z výpisu z obchodného registra a uvedenú navrhovateľom. Písomnosť - súdne rozhodnutie, platobný rozkaz bola doručovaná poštou, ktorá v zmysle Poštového poriadku je povinná overiť skutočnosť, komu môže byť zásielka, adresovaná právnickej osobe, doručená (kto za právnickú osobu je oprávnený preberať písomnosti). Údaje na doručení platobného rozkazu súd považuje za pravdivé (vyplýva to aj z poštovej knihy žalovaného, pozri č.l. 40 súdneho spisu). Tvrdenia A. F. (prevzala neoprávnená osoba) uvedených v konaní o žalobe na obnovu konania súd nepovažoval za dôveryhodné, pretože ich hodnoverným spôsobom nepreukázal a jeho tvrdenia nie sú podporené ani zákonnými ustanoveniami týkajúcimi sa konania za obchodnú spoločnosť v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka pri bežných právnych úkonoch ako je aj preberanie písomností za právnickú osobu. Súd teda údaje na doručení platobného rozkazu OS KE I sp. zn. 29Cb/156/2015 považoval v roku 2015 za pravdivé a postupoval v zmysle § 159, § 161 a § 174 OSP a vydaný platobný rozkaz zo dňa 16.06.2015 opatril doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Exekučný súd na podklade zistených skutočností prijal záver, že má riadne doložený exekučný titul v súlade s ust. § 45, § 46 Exekučného poriadku (s vyznačením právoplatnosti a vykonateľnosti), v exekučnom titule je jednoznačne určená povinnosť na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinnému a povinný, ktorý je zaviazaný k povinnosti. Povinný nepreukázal, že dobrovoľne ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie určenú povinnosť splnil - úhradu vymáhanej pohľadávky a povinný nijako neosvedčil, že exekučný titul je v súčasnosti zrušený, čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej sumy v plnom rozsahu. Ďalším dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným je, že dňa 06.07.2018 podal žalobu na obnovu konania vo veci vydaného Platobného rozkazu Okresného súdu Košice I. sp.zn. 29Cb/156/2015 zo dňa 16.06.2015. Súd k predmetnému uviedol, že samotné podanie návrhu na obnovu konania proti exekučnému titulu nie je právnou skutočnosťou, ktorá by mohla mať za následok zastavenie exekúcie. Podanie návrhu na obnovu konania nemá žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť predloženého exekučného titulu (k tomu porovnaj znenie ust. § 444 CSP). Inštitútu žaloby na obnovu konania zákon nepriznáva žiadne účinky vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu a to až do času, kým o ňom súd nerozhodne. Samotné podanie žaloby na obnovu konania nepreukazuje ani zánik, resp. neexistenciu hmotného práva, ktoré bolo oprávnenému priznané exekučným titulom. Dôvodom pre zastavenie exekúcie potom nemôže byť bez ďalšieho podanie žaloby na obnovu konania proti exekučnému titulu, keďže podanie takéhoto návrhu zo zákona nemá žiadne účinky vo vzťahu k právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu a ani exekučný súd sám nemôže prezumovať výsledok tohto konania (zrušenie exekučného titulu) v podobe zastavenia exekúcie. Súd pri posúdení daného prípadu vychádzal z postulátu, že skutočnosť zakladajúca neprípustnosť exekúcie je taká okolnosť, ktorá definitívne a trvale bráni výkonu exekúcie na podklade konkrétneho exekučného titulu. Pokiaľ má potom oprávnený k dispozícii vykonateľný rozsudok, ktorý nebol v predpísanom konaní zrušený, je oprávnený domáhať sa aj jeho núteného výkonu. Opačný výklad by bol v rozpore s primárnym účelom exekučného konania, ktorým je rýchle a efektívne uspokojenie judikovaného nároku oprávneného. V tomto smere súd tiež poukazuje na skutočnosť, že zákon síce chráni záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované, a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo (pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04). Spory a iné právne veci sú prejednávané a rozhodované pred (k tomu povolanými) súdmi v občianskom súdnom konaní, a to v tzv. nachádzacom (základnom) konaní. Ak je súčasťou tohto rozhodnutia uloženie povinnosti, náš právny poriadok predpokladá, že jej adresát si ju voči osobe oprávnenej splní dobrovoľne, v lehote a spôsobom ustanoveným v rozhodnutí súdu. Inštitút núteného výkonu takéhoto rozhodnutia možno uplatniť vtedy, keď nie je zo strany povinného oprávnenému poskytnuté judikované plnenie riadne a včas, teda v stanovenej výške a lehote. Z ust. § 48 ods. 2 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, že exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať plnenie z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Pokiaľ si potom povinný svoju judikovanú povinnosť voči oprávnenému nesplnil, oprávnený má zákonom priznanú možnosť domáhať sa núteného výkonu takéhoto rozhodnutia. Súd pri posudzovaní tohto prípadu vychádzal zo samotného účelu vykonávacieho konania, ktorého je zaistiť ochranu práva toho, komu takéto právo bolo priznané vykonateľným exekučným titulom. V prípade zrušenia exekučného titulu dovolacím súdom môže povinný opätovne podať návrh na zastavenie exekúcie. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že v súčasnosti prebieha aj trestné konanie proti oprávnenej v súvislosti s poškodzovaním spoločnosti JFK Development, s.r.o. Súd k uvedenému dodal, že začatie trestného konania nepredstavuje prekážku pre vymáhateľnosť exekučného titulu v tomto exekučnom konaní, v čoho dôsledku tieto námietky povinného súd považoval za nedôvodné. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie

exekúcie vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd skonštatoval, že povinný nepredložil relevantný dôkaz na základe ktorého, by exekúcia proti nemu vedená mohla byť zastavená. Oprávnený sa v exekučnom konaní domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (I. výrok).

4. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote povinný sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že napadnuté uznesenie považuje za právne nesprávne, nestotožňuje sa s ním a je toho právneho názoru, že Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a záverom a vec nesprávne právne posúdil. Povinnosť uloženú exekučným titulom, ktorý bol vydaný oprávnenému vo forme platobného rozkazu, nikdy nemohol dobrovoľne plniť, nakoľko povinný sa o vydaní platobného rozkazu, ktorý bol vydaný dňa 16.06.2015 a stal sa právoplatný dňa 07.07.2015 dozvedel až dňa 09.05.2018, kedy bolo opatrovníkovi poškodenej spoločnosti JFK Development s.r.o. A. E. F. umožnené nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-149/2-VYS-KE-2017. Dňa 16.06.2015 Okresný súd Košice I pod č. k. 29Cb/156/2015 – 17 vydal oprávnenému platobný rozkaz, dňa 16.06.2015 oprávnený oficiálnym listom – Návštevný poriadok zakázal vstup spoločníkovi a konateľovi A. E. F. do sídla povinného s cieľom zamedzenia možnosti oboznámiť sa z jeho strany s vydaným platobným rozkazom. Vychádzajúc z tejto skutočnosti sa obchodná spoločnosť JFK Development, s.r.o. stala plne nefunkčnou. Dňa 19.06.2015 mal byť platobný rozkaz doručený do sídla povinného. Dňa 07.07.2015 sa vydaný platobný rozkaz stal právoplatným, nakoľko povinný nemohol podať na príslušnom súde opravný prostriedok, a to odpor proti platobnému rozkazu a to z dôvodu, že oprávnený účelovo a vedomé zabránil podaniu opravného prostriedku povinnému. Dňa 30.07.2015 došlo k účelovému postúpeniu pohľadávky v súvislosti s ktorou bol vydaný Platobný rozkaz zo strany oprávneného na spoločnosť RIUREST, s.r.o. Dňa 01.08.2015 došlo k ďalšiemu účelovému postúpeniu pohľadávky v súvislosti s ktorou bol vydaný Platobný rozkaz zo strany RIUREST, s.r.o. na spoločnosť STAVA IPS, s.r.o. Dňa 14.08.2015 spoločnosť STAVA IPS, s.r.o. v písomnej forme oznámila spoločnosti JFK Development, s.r.o., že spoločnosť STAVA IPS, s.r.o. nadobudla Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 01.08.2015 od postupcu RIUREST, s.r.o. pohľadávku v súvislosti s ktorou bol vydaný Platobný rozkaz a súčasne oznámila vzájomne započítanie tejto pohľadávky, ktoré bolo nezákonné. V dňoch 10.08.2015, 11.08.2015 a 14.08.2015 došlo zo strany organizovanej skupiny, ktorej súčasťou je aj obvinená A. B. C. a jej právny zástupca JUDr. Ondrej Lučivjanský k nezákonnému výkonu záložného práva a nezákonnému uzatvoreniu kúpnych zmlúv na základe sfaľovaných splnomocnení. Na základe týchto nezákonných právnych úkonov došlo k úplnému vyvedeniu všetkého majetku spoločnosti JFK Development, s.r.o. a aj s použitím pohľadávky, v súvislosti s ktorou bol vydaný Platobný rozkaz, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Dňa 27.08.2015 boli podané Žaloby o určenie vlastníctva na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn.: 15C/989/2015 a sp. zn.: 16C/989/2015 zo strany A. E. F. a následnými právoplatnými rozsudkami bol všetok nezákonne vyvedený majetok spoločnosti JFK Development, s.r.o. vrátený. Dňa 09.05.2018 sa povinný dozvedel prostredníctvom opatrovníka poškodenej spoločnosti JFK Development, s.r.o. A. E. F., kedy mu bolo umožnené nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-149/2-VYS-KE-2017 v zmysle ust. § 69 ods. 1 Trestného poriadku za účelom analýzy z vykonaných zaisťovacích úkonov o vydaní platobného rozkazu, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Dňa 10.07.2020 podal právny zástupca oprávneného JUDr. Ondrej Lučivjanský účelový návrh na vyhlásenie konkurzu voči spoločnosti JFK Development, s.r.o., za aktívnej podpory oprávnenej a to v čase, kedy si právny zástupca oprávneného JUDr. Ondrej Lučivjanský vypočul na predposlednom pojednávaní, začiatkom mesiaca 07/2020 v konaní vedenom na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn.: 16C/989/2015 právny názor sudkyne, že vydá rozsudok v prospech žalobcu A. E. F. a tým vráti časť nezákonne vyvedeného majetku spoločnosti JFK Development, s.r.o., Dňa 19.08.2020 Uznesením Okresného súdu Košice I vedenom pod sp. zn.: 31K/8/2020 sa začalo konkurzné konanie voči spoločnosti JFK Development, s.r.o. Dňa 07.09.2020 po správoplatnení Rozsudku Okresného súdu Košice – okolie, v konaní vedenom pod sp. zn.: 16C/989/2015 dňa 04.09.2020 došlo k čiastočnému vráteniu nezákonne vyvedeného majetku spoločnosti JFK Development, s.r.o.. Dňa 24.06.2021 po správoplatnení rozsudku Okresného súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn.: 15C/989/2015 zo dňa 05.05.2021, ku ktorému došlo na

základe rozsudku Krajského súd Košice v konaní vedenom pod sp. zn.: 9Co/46/2020 zo dňa 05.05.2021 došlo k vráteniu poslednej časti nezákonne vyvedeného majetku spoločnosti JFK Development, s.r.o.. Dňa 13.07.2021 bol Okresným súdom Košice I v konaní pod sp. zn.: 31K/8/2020 vyhlásený konkurz na majetok spoločnosti JFK Development, s.r.o. Dňa 02.11.2021 bol uznesením Krajského súdu Košice v konaní pod sp. zn.: 4CoKR/37/2021 vyhlásený konkurz na majetok spoločnosti JFK Development, s.r.o. zastavený pre nedostatok podmienok na jeho vyhlásenie a uznesenie Krajského súdu Košice v konaní pod sp. zn.: 4CoKR/37/2021 sa stalo právoplatným dňa 10.11.2021. Dňa 18.11.2021 oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. Ondreja Lučivjanského.

So zreteľom na uvedené je podľa názoru povinného nepochybné, že povinný, aj keby bol stotožnený s obsahom vydaného platobného rozkazu v prospech oprávneného, nemohol dobrovoľne plniť povinnosť uloženú platobným rozkazom, ktorý je exekučným titulom tohto exekučného konania, nakoľko vyššie uvedené udalosti, ktoré vo veľkom rozsahu v priebehu 7 rokov postihovali a postihujú do dnešného dňa majetok povinného, vznikali protizákonným konaním obvinenej A. B. C., jej obvineného právneho zástupcu E. G. F. a ďalších obvinených osôb (organizovaná skupina).

Povinný ďalej uviedol, že súd iba formálne zhodnotil predloženú dohodu o odstúpení bez právneho posúdenia, či predmetná dohoda nie je absolútne neplatná a rovnako či táto dohoda je spôsobilá vyvolať právny účinok v podobe „vrátenia pohľadávky“, ako to uvádza oprávnený vo svojich podaniach. Odstúpenie ako také predstavuje vždy jednostranný úkon, ktoré je možné realizovať len v prípade, ak dôvod odstúpenia vyplýva zo zákona alebo priamo zo zmluvy. Z predloženej dohody o odstúpení – vyplýva, že jej účastníci sa vzájomne naraz dohodli na odstúpení od dvoch zmlúv o postúpení pohľadávok. Povinný zastáva názor, že v tomto prípade je potrebné skúmať, či vôbec zmluvná strana bola oprávnená odstúpiť od predmetnej dohody, nakoľko odstúpenie vždy predstavuje jednostranný úkon smerujúci k ukončeniu zmluvy. Rovnako je nemenej dôležité posúdiť, či vôbec bolo možné odstúpiť od Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.07.2015, keďže v čase podpisu odstúpenia postupca č. 2 nebol nositeľom pohľadávky, ktorej postúpenie bolo predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.07.2015. Dohoda o odstúpení sa javí ako zmätočná a neurčitá, pretože nie je explicitne zrejmé, ktorá zmluvná strana v skutočnosti odstupuje od zmluvy a z akého dôvodu a zároveň nie je zrejmé ani to, či v danom čase postupca č. 2 disponoval pohľadávkou, aby mohlo dôjsť k ukončeniu Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.07.2015. V čase podpisu odstúpenia musia byť kumulatívne splnené tieto podmienky: 1. Reálna existencia dôvodu, ktorá zakladá právo odstúpiť od zmluvy, 2. Postupca č. 2 v čase odstúpenia musel byť nositeľom predmetnej pohľadávky. Povinný má za to, že v prejednávacom prípade nebola splnená ani jedna z vyššie uvedených podmienok a v tejto súvislosti nemohlo dôjsť ani k platnému ukončeniu Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.07.2015, na základe čoho oprávnený nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vykonanie exekúcie. Pokiaľ oprávnený poukazuje na to, že nedošlo k popretiu tejto pohľadávky v rámci konkurzu, ktorý bol vyhlásený na majetok povinného, v tejto súvislosti povinný zdôraznil svoj predpoklad, že v rámci prihlásenia pohľadávky pravdepodobne nebolo vôbec uvedené, že došlo k postúpeniu pohľadávky na ďalšie dva subjekty a následne k (údajnému) odstúpeniu. Z uvedeného dôvodu sú preto argumenty oprávneného v tejto časti pre toto konanie absolútne bezpredmetné.

Povinný ďalej uviedol, že súd venoval vo svojom rozhodnutí osobitnú pozornosť relevantnej námietke povinného, a to námietke, že exekučný titul mu nebol účinne doručený a súčasne exekučný súd konštatoval, že z Uznesenia Okresného súdu Košice I v konaní pod sp. zn.: 31Cb/59/2018 zo dňa 28.06.2022, ktorým súd odmietol žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.: 29Cb/156/2015 (v čl. 16) prijal na podklade zistených skutočností záver, že má riadne doložený exekučný titul v súlade s ust. § 45, § 46 Exekučného poriadku (s vyznačením právoplatnosti a vykonateľnosti). Povinný si nie je vedomý vznesenia námietky účinného doručovania exekučného titulu, a to Platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Košice I pod č. k.: 29Cb/156/2015 – 17 dňa 16.06.2015 v tomto exekučnom konaní. Aj napriek skutočnosti, že povinný si nie je vedomý vnášania námietky účinného doručovania exekučného titulu v tomto exekučnom konaní je pre povinného zarážajúce, že exekučný súd prijal záver vo veci doručovania exekučného titulu povinnému na podklade zistených skutočností z neprávoplatného Uznesenia Okresného súdu Košice I pod sp. zn.: 31Cb/59/2018 zo dňa 28.06.2022. Okresný súd Košice I v Uznesení konania pod sp. zn.: 31Cb/59/2018 zo dňa 28.06.2022 uviedol, že údaje na doručke platobného rozkazu súd považuje za pravdivé, nakoľko to vyplýva aj z poštovej knihy JFK Development, s.r.o. Povinný predloženie dokladu - poštová kniha spoločnosti, ako uviedla A. B. C. v stanovisku k žalobe na obnovu konania, považuje za irelevantný, nakoľko sa nejedná o predloženie poštovej knihy spoločnosti JFK Development, s.r.o., ako tvrdí oprávnený A. B. C., ale o predloženie nejakej listiny, z ktorej nie je zrejmé, čoho je v skutočnosti obsahom

a taktiež túto predloženú listinu ako dôkazový materiál, považuje povinný za irelevantnú aj z dôvodu, že prevzatie úradnej listiny sa nepotvrďuje zápisom v knihe prijatej pošty, ale uvedením podpisu a dátumu prevzatia na samotnej poštovej doručenke. Pre povinného je taktiež zarážajúce, že exekučný súd sa stotožní s vyššie uvedeným záverom Okresného súdu Košice I vo veci doručovania exekučného titulu Povinnému nielen preto, že Uznesenie Okresného súdu Košice I pod sp. zn.: 31Cb/59/2018 zo dňa 28.06.2022 nie je právoplatné, ale aj z dôvodu, že exekučný súd nemá k dispozícii dôkazovú dokumentáciu.

Povinný a to aj s poukazom na prebiehajúce trestné konania poukázal na celkové protizákonné konanie oprávneného voči povinnému súvisiace s nezákonným postihovaním majetku povinného a na to nadväzujúce a úzko spojené nezákonné, účelové a ciele konanie oprávneného vo veci vydaného platobného rozkazu Okresným súdom Košice I pod č. k.: 29Cb/156/2015 – 17 zo dňa 16.06.2015 a ktorý Okresný súd Košice I vydal iba na základe skutočností tvrdených a preukázaných oprávneným bez možnosti účinnej procesnej obrany Povinného, t. j. podaním odporu zo strany Povinného. Súd v bode 20 odôvodnenia napadnutého Uznesenia konštatoval, že začatie trestného konania nepredstavuje prekážku pre vymáhateľnosť tohto exekučného titulu, že A. B. C. bola dňa 20.03.2023 ešte obvinená za zločin nepravdivého znaleckého posudku, tlmočnickeho úkonu a prekladateľského úkonu spáchaný formou účasti podľa § 21 ods 1 písm. c) k 347 ods. 1 písm. b), ods.3 Trestného zákona v trestnom konaní pod ČVS: ORP-400/2-VYS-MI-2022.

Povinný má za to, že exekučný súd konštatovaním, že oprávnený sa v tomto exekučnom konaní domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul a že povinný nepredložil žiaden relevantný dôkaz pristupuje exekučný súd v tomto exekučnom konaní stroho formálne. Exekučný súd nemôže uprednostniť formalistický výklad právnych noriem, ak takýto výklad spôsobí neposkytnutie súdnej ochrany obchodnej spoločnosti. V tejto súvislosti povinný zdôraznil, že exekúcia smeruje voči právnickej osobe ako takej, ktorá je samostatným subjektom práva, ktorá má rovnako právny nárok na zabezpečenie súdnej ochrany. S ohľadom na výšku pohľadávky, ktorej uspokojenia sa domáha oprávnený prostredníctvom tohto exekučného konania je zrejmé, že úlohou súdu je dostatočne sa vysporiadať so všetkými otázkami a nie len stroho formálne, nakoľko ak exekučný súd zamietne návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu formalistického výkladu zákona, následkom takého rozhodnutia bude neúmerný zásah do majetkovej sféry povinného.

Vzhľadom na vyššie uvedené povinný má za to, že nie je možné, aby súd, ktorý ako jediný orgán môže a teda aj musí subjektom práva poskytnúť súdnu ochranu konštatuje v závere bodu 19 odôvodnenia napadnutého uznesenia, že súd pri posudzovaní tohto prípadu vychádzal zo samotného účelu vykonávacieho konania, ktorého je zaistiť ochranu práva toho, komu takéto právo bolo priznané vykonateľným exekučným titulom a že v prípade zrušenia exekučného titulu dovolacím súdom môže povinný opätovne podať návrh na zastavenie exekúcie. Súdny musí pri svojej rozhodovacej činnosti poskytovať aj preventívnu ochranu v čase, kedy škoda na majetku obchodnej spoločnosti je možné ešte zabrániť. V tejto súvislosti povinný zdôraznil, že súdy sú povinné poskytovať právnu ochranu aj za situácie, kedy ujma na subjektívnych právach hrozí, avšak škoda ešte nebola spôsobená. Povinný predstavuje obchodnú spoločnosť, teda samostatný subjekt práva, ktorý disponuje vlastnými právami a právom chránenými záujmami. Je nesporné z predloženej rozsiahlej dôkazovej dokumentácie v tomto exekučnom konaní, že oprávnený v tomto exekučnom konaní A. B. C. koná deštruktívnym spôsobom voči povinnému.

Povinný, taktiež súdu poukázal na fakt, že istina pohľadávky oprávneného, ktorú si oprávnený vymáha v tomto exekučnom konaní je vo výške 60.000,00 €, ostatné predstavuje príslušenstvo pohľadávky (úrok). Podľa Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 22.12.2021 vystavené súdnym exekútorom príslušenstvo pohľadávky (úrok) činí do 22.12.2021 výšku 181.500,94 €, čo predstavuje cca tri štvrtiny z celkovej vymáhanej pohľadávky. V tejto súvislosti povinný poukázal na skutočnosť, že súdny exekútor zohľadňuje výpočet úroku za obdobie, kedy povinný nespochybniteľne a preukázateľne bez svojho zavinenia nemohol, dobrovoľne plniť z dôvodu protizákonných konaní oprávneného, na ktoré povinný poukázal a zdokumentoval vo forme dôkazov v tomto exekučnom konaní.

5. Oprávnený sa k podanej sťažnosti povinného písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku uviedol, že rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/181/2022 – 387 zo dňa 24.10.2023 bola preukázaná oprávnenosť exekučného titulu – Platobného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. 29Cb/156/2015 zo dňa 16.6.2015 v celom rozsahu a preto žiada konajúci súd, aby sťažnosť povinného zamietol.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, s poukazom na nesúhlas povinného prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sudca nad rámec zákona uvádza:

15. Súd v prvom rade poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, č. k. III. ÚS 41/2011-31, kde Ústavný súd SR vyslovil, že exekučný súd skúma exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 Exekučného poriadku), tiež na prípadnú námietku povinného proti exekúcii (§ 50 Exekučného poriadku), ako aj na prípadný návrh povinného na zastavenie exekúcie (§ 58 exekučného poriadku); súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia

vydaného v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmavať, keďže je ním viazaný. Exekučný titul, ako listina vydaná oprávneným orgánom musí mať predpísanú formu a obsah, musí spĺňať náležitosti, ktoré sú jednak formálnej, alebo materiálnej povahy. Z hľadiska materiálnej vykonateľnosti preto musí každý titul obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práva a jemu zodpovedajúcu povinnosť na plnenie a presne stanovenú lehotu na plnenie. Formálnu vykonateľnosť stanovuje predpis upravujúci konanie, v ktorom bolo rozhodnutie slúžiace ako exekučný titul vydané. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je tak obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Exekučný súd však nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu, a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť, ani opätovne preverovať.

16. Exekučným titulom v predmetnej právnej veci je platobný rozkaz Okresného súdu Košice I. sp. zn. 29Cb/156/2015 zo dňa 16.06.2015. Povinný podal na Mestskom súde Košice žalobu na obnovu konania, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 31Cb/59/2018, v ktorom konaní Okresný súd Košice I vydal dňa 28.06.2022 rozhodnutie o odmietnutí žaloby. Rozhodnutím zo dňa 24.10.2023 Krajský súd Košice potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice I a stotožnil sa so skutkovými závermi (teda aj ohľadne procesu doručovania exekučného titulu) a právnymi závermi, na ktoré poukázal (viď bod 34. odôvodnenia predmetného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach). Ak platobný rozkaz bol účinne doručený a v zákonom stanovenej lehote nebol proti nemu podaný odpor, je právoplatný a zároveň aj vykonateľný (keďže lehota na dobrovoľné plnenie beží súbežne s lehotou na podanie odporu – od doručenia platobného rozkazu).

17. Vyšší súdny úradník sa v rozhodnutí s poukazom na argumentáciu povinného, že o exekučnom titule nemal vedomosť, a teda nemohol (za predpokladu ak by aj bol stotožnený s jeho obsahom) pristúpiť k dobrovoľnému plneniu povinnosti, ani podať proti platobnému rozkazu odpor z dôvodu, že mu oprávnený účelovo a vedome zabránil podaniu tohto opravného prostriedku, zaoberal aj otázkou možnej potencionalnej nevykonateľnosti exekučného titulu z dôvodu jeho nenáležitého doručenia oprávnenému subjektu. Predpokladom naplnenia formálnej stránky právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu je totiž riadne doručenie rozhodnutia všetkým subjektom, ktoré vystupujú v správnom konaní ako účastníci konania. S uvedenou otázkou sa vyšší súdny úradník náležite vysporiadal, pričom táto bola predmetom aj rozhodovacej činnosti Okresného súdu Košice I a Krajského súdu v Košiciach v súvislosti s podaným návrhom na povolenie obnovy konania zo strany povinného. Okresný súd Košice I vo svojom právoplatnom uznesení sp. zn. 31Cb/59/2018 – 321 (o návrhu na povolenie obnovy konania vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 29Cb/156/2015 – veci vydaného platobného rozkazu) uviedol „platobný rozkaz bol doručovaný poštou, ktorá v zmysle poštového poriadku je povinná overiť skutočnosť, komu môže byť zásielka adresovaná právnickej osobe, doručená (kto za právnickú osobu) je oprávnený preberať písomnosti). Údaje na doručení platobného rozkazu považoval súd prvej inštancie za pravdivé (čo vyplýva aj z poštovej knihy žalovaného). Tvrdenia A. F., že platobný rozkaz prevzala za žalovaného neoprávnená osoba, súd prvej inštancie nepovažoval za dôveryhodné, pretože ich žalovaný hodnoverným spôsobom nepreukázal a jeho tvrdenia nie sú podporené ani zákonnými ustanoveniami týkajúcimi sa konania za obchodnú spoločnosť v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka pri bežných právnych úkonoch ako aj preberanie písomností za právnickú osobu. Súd teda údaje na doručení platobného rozkazu o jeho prevzatí žalovaným dňa 19.06.2015 správne považoval za pravdivé, postupoval v zmysle § 159, 161 a 174 O.s.o. a vydaný platobný rozkaz opatril doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti“. Krajský súd v Košiciach sp. zn. 4Cob/181/2022 387 zo dňa 24.10.2023 zaujal stanovisko „Súd prvej inštancie správne postupoval vo veci, keď zisťoval, či boli v konaní sp. zn. 29Cb/156/2015 splnené podmienky na vydanie platobného rozkazu a dospel k správnej závere, že platobný rozkaz bol vydaný v súlade so zákonom. Zároveň bol žalovanému riadne doručený, čo vyplýva zo súdnej doručky, v ktorej údaje sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Platobný rozkaz tak nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným“. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu v základom, ako aj odvolacom konaní. S uvedenou argumentáciou súdu sa exekučný súd v plnom rozsahu stotožňuje.

18. Čo sa týka postúpenia pohľadávky a následnej „dohody“ o jej odstúpení treba zdôrazniť, že uvedené skutočnosti súd zohľadňoval pri skúmaní podmienok pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by nebola daná aktívna legitimácia oprávneného na vymáhanie predmetnej pohľadávky. V prípade postúpenia pohľadávky, resp. odstúpenia od postúpenia z pohľadu dlžníka má byť relevantné len to, komu (ktorému subjektu) má plniť svoj dlh tak, aby došlo k jeho zániku. Za stavu, keď teda povinnému bolo oznámené odstúpenie od zmluvy o postúpení pohľadávok, právne účinným spôsobom sa zbaví svojho dlhu iba plnením v prospech oprávneného v tejto exekúcii. Dohodu možno chápať aj tak, že zmluvné strany zmluvy o postúpení pohľadávky od nej jednostrannými právnymi úkonmi odstúpili, teda de facto sa na tom dohodli. Od zmluvy môžu zo zákonných, resp. zmluvne dohodnutých dôvodov odstúpiť zmluvné strany (§ 48 OZ), tak postupník, ako aj postupca, nie je preto relevantné, že pred odstúpením od zmluvy nebol postupca majiteľom pohľadávky. Prítom nie sú povinní oznamovať dlžníkovi ani dôvod odstúpenia od zmluvy, keďže dlžník nie je zmluvnou stranou zmluvy o postúpení pohľadávky. Vyšší súdny úradník prítom v sťažnosťou napadnutom uznesení dostatočným dôvodom vysvetlil dôvod, resp. motiváciu odstúpenia od zmlúv o postúpení pohľadávok v dôsledku vyhodnotenia kúpnej zmluvy ako neplatnej, keďže súdnym rozhodnutím bolo určené, že povinný je vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy medzi dlžníkom (JFK Development, s.r.o.) ako predávajúcim a postupníkom (spoločnosťou STAVA IPS, s.r.o.) ako kupujúcim. Možno doplniť, že v prípade, ak by sa aj dodatočne preukázalo (čo sa v tomto konaní nestalo), že odstúpenie od zmluvy o postúpení pohľadávky je z nejakého dôvodu neplatné, je podľa názoru súdu analogicky rovnako ako pri postúpení pohľadávky dlžník chránený a zbaví sa dlhu plnením oprávnenej, ktorá mu bola v dôsledku odstúpenia od zmluvy o postúpení pohľadávky oznámená ako jeho súčasný veriteľ. Na strane oprávneného vznikne povinnosť vydať bezdôvodného obohatenie postupníkovi.

19. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

20. S poukazom na uvedené má sudca za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že povinný netvrdil a ani nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie a súčasne súd ani ex offo nezistil existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Keďže neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie, preto bolo potrebné sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/3891/2021 zo dňa 30.05.2023 ako nedôvodnú zamietnuť.

21. Keďže povinný v sťažnosti neuviedol žiadne dôvody odôvodňujúce zrušenie napadnutého uznesenia, súd o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/3891/2021 zo dňa 30.05.202, vydaného vyšším súdnym úradníkom, rozhodol tak, že túto v celom rozsahu podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

22. O trovách sťažnostného konania súd rozhodol podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní o sťažnosti povinného úspešnému oprávnenému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si oprávnený žiadne trovy v súvislosti v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti povinného neuplatnil. Vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. V tejto súvislosti súd udáva, že Exekučný poriadok neukladá ex offo povinnosť rozhodovať o trovách

konania v prípadoch, kedy rozhoduje o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Okrem iného platí, že exekučný súd nemá vo svojom postavení zákonnú povinnosť rozhodovať o takom procesnom nároku, ktorý v zásade nebol účastníkmi konania riadne a včas uplatnený. Nakoľko si teda oprávnený nárok na náhradu trov v súvislosti s vyjadrením k podanej sťažnosti povinného neuplatnil, súd mu ho nepriznal. Exekučný poriadok neukladá účastníkovi povinnosť uplatniť si trovy konania, ide o fakultatívnu možnosť, či si nárok na náhradu trov konania od protistrany uplatní alebo nie. Pokiaľ platí základná zásada, že si každý z účastníkov hradí trovy konania sám (podľa ustanovenia § 199b Exekučného poriadku), potom prípadný nárok na ich náhradu od protistrany je možnosťou a nie povinnosťou účastníka konania a zákon takúto povinnosť ukladať nemôže.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (